

Quinze anys de fotografia al Claustre

L'Associació d'Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí va néixer amb el tombant de segle; un llibre i una exposició al claustre de l'Hospital repassen ara els treballs dels darrers anys

TEXT EUDALD CAMPS*

Vicenç Rovira, President dels Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí, demostra tenir prou cintura per bandejar els riscos que suposa programar exposicions en un espai tan singular i connotat des d'un punt de vista arquitectònic: «Amb l'excepció de la llum natural -puntualitzada amb satisfacció-, sempre canviant i imprevisible, podríem dir que un claustre reuneix les condicions ideals per mostrar fotografies. De fet, en origen era un lloc pensat per a la contemplació i la meditació silencioses...». Ni més ni menys: «Vere claustrum est paradisus», va sentenciar Sant Bernat al seu sermó *De Diversis*, és a dir, que el «veritable claustre» era la imatge terrenal del Paradís en la mesura que n'imitava la perfecció geomètrica (aquella *Jerusalem Celestial* o «ciutat quadrada» de la que parla Sant Joan al seu *Apocalipsi*) i on el monjo entotsolat enfortia l'ànima, mitjançant l'asceti, bo i transitant pels tortuosos viarans que menen a la perfecció...

Sigui com sigui, l'espectador contemporani no és un monjo (o un seglar sota els efectes transitoris de la inspiració divina) sinó més aviat tot el contrari: la seva naturalesa de passavolant contrasta amb la permanència que regna entre les pedres. Ni, de fet, el fotògraf d'avui té gaire res a veure amb l'encarregat d'il·luminar, amb miniatures, els preciosos còdexs medievals: la producció d'imatges, en l'actualitat, és una possibilitat que, gràcies a la democratització de la tècnica (la tècnica universalitat afavorida des de la progressiva digitalització i virtualització del comerç i intercanvi d'informació), afecta al gruix de la població mundial. El fenomen, en qualsevol cas, és gairebé tan antic com la disciplina mateixa: «La història de la fotografia -va escriure l'any 1929 Franz Roh a *Foto Auge-* ha tingut dos períodes d'esplendor: un al seu començament (Daguerre) i l'altre al final del seu desenvolupament fins a data d'avui. Allò que es troba entre aquest començament i aquest final és en la seva majoria qüestionable [...] ja que difereix de l'autèntica tasca del fotògraf, una tasca que no pot separar-se de les maneres de veure del seu temps». D'això es tracta: qualsevol iniciativa que tingui en compte el sentit profund de la fotografia hauria de ser un reflex de les maneres de veure del seu temps.

FOTOS:

▶ A la dreta, una selecció de treballs presentats els darrers cinc anys en les exposicions organitzades per l'Associació d'Amics de la Fotografia de Torroella de Montgrí (d'esquerra a dreta, els noms dels autors de les imatges).

2011. Sergi F. Moure, Matteo Rebuffa, Bet-Sabè Ribas i Quim Farrero.

2012. Francisco Cobos, Dani Caballero, Ana Belén Jarrín, Carlos Casado i Laia Moretto.

2013. Helena Roig, Rosa Matesanz, Dolors Gibert, Jordi Gallego, Josep Guiolà i Albert Sala.

2014. Juan David Salcedo, Rodolf Ribau, Josep Vilallonga, Matteo Rebuffa, Jordi Güell i Instant Públic.

2015. Josep Guiolà, Montserrat Janoher i Eulalia Isabel Rodríguez, Cesc Noguera, Roger Lleixà, Joan Ramell i Gemma Gorga.

2016. Josep Guiolà, Mireia Tor, Jordi Ramisa, Robert de la Cruz i Pere Artigas, Dolors Gibert i Iolanda Perich.

Rovira, en aquest sentit, ho té meridianament clar: «No ens interessen els treballs fotogràfics perfectes de concurs, impecables però previsibles, sinó fomentar la mateixa pràctica de la fotografia. El Claustre de l'antic Hospital està obert a qualsevol persona que ens faci una proposta mínimament digna: el que realment ens interessa és que les persones perdin la por a expressar-se i a mirar el món des d'una perspectiva renovada». Uns objectius, en qualsevol cas, que els Amics de la Fotografia concreten gràcies a iniciatives com el *Festival Mirades* (el web de l'Associació acaba de fer pública la cinquena convocatòria), les beques concedides (gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí) o, en darrera instància, les més de 150 exposicions dutes a terme al llarg de 15 anys.

La mostra que, fins a finals de mes, es pot visitar a la seva seu claustral (juntament amb un catàleg editat per a l'ocasió) certifiquen el que diem i, a més, serveixen per fer balanç del darrer tram de camí recorregut: «És un plaer enorme -conclou Rovira- mirar enrere i veure els treballs de gent com Juan David Salcedo, Josep Guiolà, Pol Viladoms, Montse Marmol, Matteo Rebuffa, Laia Moretto o Salvi Danés entre tants altres... No importa si són professionals de la imatge o no: tots ells, sense excepció, són uns grans fotògrafs».

